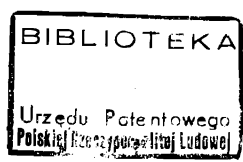

31 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY A01c 5/06

Nr 5332.

Kl. 45 ~~5~~ 8.

„Unia” Zjednoczone Fabryki Maszyn, dawn. A. Ventzki, 45b, 5/06
Blumwe i Peters, Tow. Akcyjne.
(Grudziądz, Polska).

Urządzenie do redlinowego siewu buraków.

Zgłoszono 24 lipca 1923 r.
• Udzielono 8 lipca 1926 r.

Zwykle stosują do siewu buraków dwa sposoby: sposób siewu na płasko, oraz sposób siewu w redliny. Utrzymuje się przytem przekonanie, że w wielu razach ta druga metoda daje lepsze wyniki. Dlatego jest w pewnych okolicach wyłącznie stosowana, pomimo że jest kosztowniejsza. Do niedawna wykonywano ją w ten sposób, że najpierw pole redlono odpowiednimi narzędziami, a następnie w tak utworzone redliny siano buraki ręcznie „pod motyczkę”, czyli kupkowo, poczem drewnianym walcem ugniatano wierzch redlin.

Następnie budowano siewniki, które wykonywały wszystkie te czynności, a więc redlenie, siew, oraz walcowanie. Przytem starano się, aby do tego celu używać zwy-

kłych siewników rzędowych, w których na miejsce redliczek zbożowych zakładano odpowiednie przyrządy do buraków.

Redlinowiec podług wynalazku niniejszego zalicza się właśnie do tego rodzaju narzędzi i dotyczy przyrządu do robienia jednej redliny do buraków. Przyrządów takich zakłada się do siewnika tyle, ile redlin siewnik ma ciągnąć. Każdy z tych przyrządów jest organem niezależnym od pozostałych, a przymocowanym do siewnika tak, że się może swobodnie zastosowywać do nierówności pola.

Do poziomej belki 1, stanowiącej całość z ramą siewnika i posuwającej się w kierunku strzałki (fig. 1), przyczepia się urządzenie do robienia redlin zapomocą zawias

2, dzięki którym każde z urządzeń może swobodnie i niezależnie od innych zastawiać się do nierówności pola.

Pierwszym narzędziem roboczym takiego urządzenia jest para tarcz 3, 3, ustawionych tak, że przy ruchu siewnika sypią redlinę pomiędzy sobą (fig. 2). Tarcze te umocowane są na niezależnej od reszty urządzenia ramie, również zawiasowo przyłączonej, a naciskanej zapomocą sprężyny. Dzięki temu, przy napotkaniu kamienia lub innej zawady, tarcze mogą ją przeskoczyć i nie zostają uszkodzone. Tarcze te są regulowane na głębokość i szerokość działania.

Następnym organem roboczym jest wał 4, zaopatrzony pośrodku swego obwodu w pierścieniowy występ, czyli grzbiet 5. Wał ten ma podwójne działanie, a mianowicie: ugniata redlinę, wytworzoną przez tarcze 3, 3, a jednocześnie na tak ugniecionej powierzchni wytwarza grzbietem 5 podłużne zagłębienie, czyli rowek siewny (fig. 2). W rowek ten swobodnie padają nasiona buraczane z przewodu siewnego 6 (fig. 1 i 5), do którego dostaje się z siewnika przez rurkę siewną 7. Aby z ciągle padającego ziarna wytworzyć siew kupkowy, przewód siewny 6 zamyka się od spodu ruchomą klapą 8 (fig. 5). Klapa ta obraca się około punktu 9 (fig. 5) w ten sposób, że otwiera lub zamyka przewód 6. Sprężyna 10 utrzymuje ją stale w położeniu zamknięcia. Ziarno więc zbiera się nad klapą w przewodzie 6. Aby je wypuścić do redliny w postaci kupki, należy uchylić klapę 8, przewyciężając sprężynę 10. W tym celu na płaskiej części obwodu walca 4 wkręca się szereg palców 11, które przy obracaniu się walca 4 poruszają ramiona 12, stanowiące jedną całość z klapą 8, przez co wywołuje się okresowe otwieranie się tej klapy. Klapę tę czyli kupkownik, można pozostawiać w położeniu otwartym, wtedy ziarno pada przez przewód 6 bez przerwy. Siew więc staje się zamiast kupkowego — rzędowym.

Następnym organem roboczym jest obsypnik 13 (fig. 1, 3, 4 i 6). Ma on za zadanie przykrywać nasiona ziemią. Wykonywa to zapomocą swych lemieszów 14, 14, które swymi ostrzami prują brzegi rowka siewnego, strącając ziemię ku środkowi na ziarno. Aby utrzymać równomierność działania obsypnika jest on zaopatrzony w płóz 15, który ślizgając się po ziemi, utrzymuje stałe położenie lemieszów 14, 14. Płóz ten jest regulowany, co pozwala zwiększać lub zmniejszać zasypywanie nasion. Jest to więc obsypnik, regulowany zapomocą płozu.

Jako odmianę regulowanego obsypnika, używać tu można regulacji, pokazanej na fig. 3 i 4. Wtedy każdy z lemieszów 14 niesiony jest na oddzielnym ramieniu 16, który zapomocą śruby 17 opiera się o ramę 18 kółka gniotącego 19. Zagłębienie lemieszów 14, a więc przykrywanie ziarna, reguluje się śrubami nastawnymi 17.

Ostatnim organem roboczym nowego urządzenia jest kółko utłaczające 19, które działa zamiast walca posiewnego. Całość więc działania nowego urządzenia do siewu buraków składa się z następujących czynności: wytwarzania redliny, walcowania redliny, siewu kupkowego lub rzędowego w grzbiet redliny, przykrywanie siewu i utłaczania zasypianych ziemią nasion.

Istotą wynalazku jest w tym siewie sposób układania nasion podczas siewu, oraz sposób jego przykrywania ziemią.

Jak z powyższego opisu wynika, wał 4 silnie utłacza redlinę, usypaną przez tarcze 3, 3 i wytwarza rowek siewny, o ściśle określonej głębokości. A więc i ziarno, które tam pada, jest siane na wiadomą i ściśle jednakową głębokość, co nie ma miejsca przy dotychczasowych systemach, gdzie rowek siewny wytwarzany jest przez redlicę siewną, przesuwaną się w ziemi i zagłębiającą się w niej pod wpływem własnego ciężaru. Ponieważ zagłębienie redlicy zależy od stanu pulchności gleby, nie będzie ono nigdy jednakowe i w tem samym polu będzie

się zmieniać. Dalej, ponieważ w nowym systemie nic się w ziemi nie przesuwają, jak to ma miejsce z redlicą, nie może być zapychania się redlicy perzem lub nawozem.

Kupkiownik podług niniejszego wynalazku jest prosty. Części wahające się zostały tak zrównoważone, że lekka sprężyna jest w stanie wywołać natychmiastowe zamknięcie przewodu siewnego, przez co kupki nasion są wyraźnie oddzielone od siebie i zaznaczone. Dalej część wahająca się jest tylko jedna, o jednej osi wahania. Zużycie się więc czopów przegubu ograniczone jest do jednego miejsca.

Dalszą zaletą w nowym systemie jest regulowane przykrywanie siewu zapomocą regulowanych obsypników, podczas gdy dotychczas przykrywanie nasion wykonywane było tarczami, łańcuchami lub obsypnikami nieregulowanymi, które działają nierównomiernie.

Rolnicze zalety naszego systemu, jako całości są następujące: Sypanie redlin zapomocą tarcz wyklucza zapychanie się perzem lub nawozem. Ugniatanie redlin przed siewem sprawia, że prawidłowa struktura gleby, nieco uszkodzona przez redlenie jest niezwłocznie naprawiana i ziarno nie jest siane w ziemię luźną, lecz zwięzłą i mającą łączność kapilarną z podglebiem. Przykrycie ziarna ziemią odbywa się zupełnie dokładnie, gdyż pada ono w rowek o jednakowej głębokości, niezależnie od stanu gleby, co wpływa na jednoczesność kiełkowania i wegetacji.

Siew może się odbywać kupkowo lub rzędowo. Przykrywanie nasion jest zupełnie równomierne i regulowane co do głębokości, a nie pozostawione na los warunków i przyrządów nieregulowanych. Walcowanie po siewie odbywa się tylko w

skim paskiem nad ziarnem, przez co nie traci się na wilgoci ziemi, zachowując wszystkie zalety walcowania szerokiego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do redlinowego siewu buraków, znamienne tem, że posiada wał (4), zaopatrzony pośrodku swego obwodu w grzbiet (5) do robienia rowka siewnego i ugniatania redliny, wytworzonej przez dwie tarcze (3, 3), ustawione tak, że przy ruchu siewnika (6) sypią redlinę pomiędzy sobą.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że obwód walca (4) zaopatrzony jest w palce (11), które przy obrocie walca (4) zawadzają o ramiona (12) ruchomej kłapy (8), zamykającej od spodu przewód siewny (6), przez co wywołuje się okresowe otwieranie kłapy (8).

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że obsypnik, przykrywający nasiona ziemią, posiada dwie odkładnice (14, 14) i jest zaopatrzony w regulowany płóz (15), który ślizga się po ziemi i utrzymuje stałe położenie odkładnic (14, 14).

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że każda z odkładnic (14) jest przymocowana do niezależnego ramienia (16), które zapomocą nastawnej śruby (17) opiera się o ramę (18) kółka ugniatającego (19).

„Unia” Zjednoczone
Fabryki Maszyn,
dawn. A. Ventzki, Blumwe
i Peters, Tow. Akcyjne.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

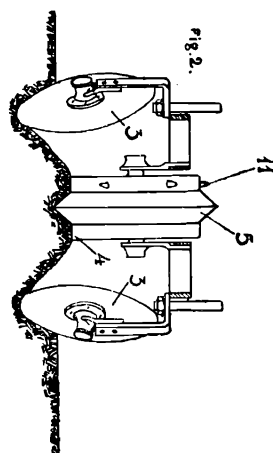
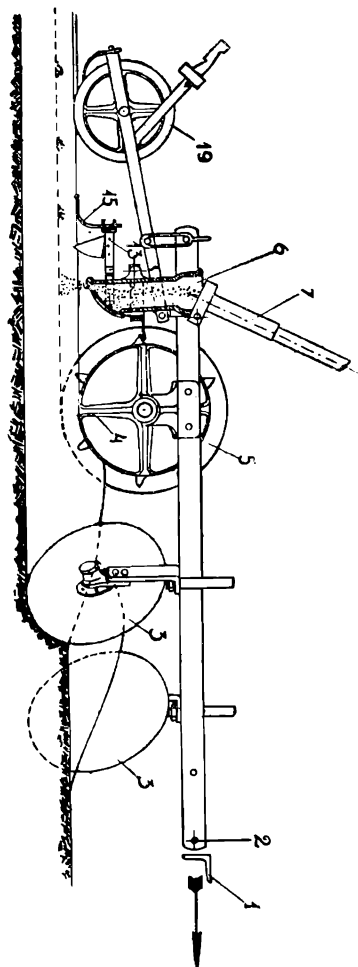

Fig. 3.

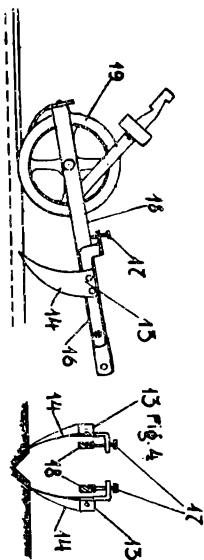

Fig. 5

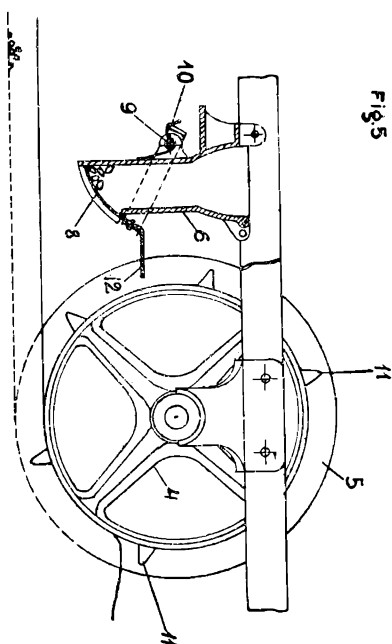

Fig. 6.

